

Napad na izvidniško ladjo Pueblo uganka

Izjave predsednika L. B. Johnsona, državnega tajnika Rukla in Pentagona vseh okoličin in zajetja ladje še niso razjasnile.

CLEVELAND, O. — Prava preiskava o vzroku, zakaj so severnokorejski bojni čolni prisilili ameriško izvidniško ladjo Pueblo v korejsko pristanišče Wonsan, se je šele začela, pa je že spravila na dan toliko vprašanj, da nanje ne bo mogoče dati takoj izčrpnih odgovorov. Povod za vprašanja je dal deloma ne čisto pojasnjen slučaj z drugim napadom 4. avgusta 1964 na naša dva rušilca v Tonkinškem zalivu, ki je sprožil bombardiranje Severnega Vietnamu in ki še danes ni popolnoma pojasnjen, akoravno se senator Fulbright trudi že mesece, da bi dognal resnico.

Vse se vrti okoli vprašanja, ali so se pri drugem napadu pokazali na radarju res vietnamski bojni čolni. Ali niso bile morda le navadne motnje na radarskih napravah, ki se sicer ne pojavljajo vedno, pa vendar niso izključene. Fulbright pravi: Ako so bile slike na radarju le privid, potem drugega napada na naša rušilca sploh ni bilo in potem tudi ni bila potrebna znana "Tonkinška resolucija" našega Kongresa, ki je pooblastila Johnsona, da lahko rabi po svoji uvidevnosti vsa sredstva za obrambo naših interesov v jugovzhodni Aziji.

Temna in zamotana zadeva: z drugim napadom v Tonkinškem zalivu je takoj opozorila našo administracijo, pa tudi senatorje in kongresnike, da je treba zadevo z ladjo Pueblo res temeljito preiskati, predno se lahko napravi odločilen korak. Preiskava mora na primer dognati, zakaj se je naša ladja predala brez vsakega odpora, zakaj ni bila pod varstvom naših oboroženih ladij, zakaj ni takoj prošila za pomoč in pri tem zgubila 2-4 ure dragocenega časa? Zakaj naša vojna mornarica ni poslala takoj ladij Pueblo pomoč, ako ravno poveljnik ladje zanj ni prošil. Sicer pa, zakaj ni prošil? Zakaj je bil o incidentu predsednik Johnson obveščen šele po 4 urah?

Vsak dan se bodo pojavila nova podobna vprašanja, ki bodo spravljala našo narodno obrambo v hudo zadrego. Dokler pa bo zadrega doma, se bo težko odločiti za udarne akcije proti Severni Koreji. Naša dežela bo za afero bogatejša.

Eno tretjino

NEW YORK, N.Y. — V Združenih državah je 33% vseh avtomobilskih cest na svetu in 30% vseh železniških prog.

Večinoma oblačno, deževno in toplo. Najvišja temperatura blizu 50.

Novi grobovi

Charles Hocevar

Po dolgi bolezni je preminul na svojem domu na 15910 Raymond Avenue, Maple Heights, 79 let stari Charles Hocevar, doma v vasi Pleš pri Hinjah na Dolenjskem, od koder je prišel v Ameriko pred 55 leti, mož Mary, roj. Skufca, oče Charlesa, Albine Mohner, Betty Ann Peal, stari oče, brat Johna, Jennie Sadar (Denver, Colo.) in Marije (v Slov.). Bil je član ADZ št. 25, KSKJ št. 146 in Društva Najsv. Imena. Do svoje upokojitve leta 1955 je bil zaposlen pri U.S. Steel. Pogreb je danes ob 8.30 zjutraj iz Ferfolia pogreb. zavoda v cerkev sv. Lovrenca ob devetih, nato na Kalvarijo.

Vinko Gregore

V univerzitetni bolnici v Clevelandu je umrl v petek 8 let stari Vinko Gregore, sin Antona in Amalije, roj. Povirk, iz Youngstowna. Poleg staršev je zapustil 4 brate in 4 sestre ter veliko drugih sorodnikov. Pogreb bo v Youngstownu.

Nicholas Brachick

V St. Alexis bolnici je umrl v soboto 83 let stari Nicholas Brachick s 14405 Maple Avenue, Maple Heights, doma iz Karlovca na Hrvaškem, od koder je prišel pred 60 leti, vdovec po I. 1946 umrli Marthi, oče Judy Boyd, Marthe Frieden, Mary Kozelka, Genevieve Smith, Michaela in Georgea. Zaposlen je bil do svoje upokojitve leta 1950 pri U.S. Steel Co. Bil je član ADZ št. 24. Pogreb bo iz Ferfolia pogreb. zavoda v sredo ob 2.45, v cerkev sv. Nikole na E. 36 St. in Superior Ave. ob 9.30, nato na Kalvarijo.

Jakob Perko

V Doctor's bolnici je umrl 79 let stari Jakob Perko z 18915 Muskoka Avenue, rojen v Goricah pri Zalogu, od koder je prišel v Ameriko pred 55 leti, samski, brat Primoža (Cleveland), Petra, Andreja in Johane (vsi v Slov.). Bil je član Kluba slov. upokojevcv v Euclidu in do svoje upokojitve pred 14 leti zaposlen pri Foote-Burte Co. Pogreb bo iz Zeletovega pogreb. zavoda na E. 152 St. jutri ob 1.30 popoldne na Knollwood pokopališče.

Pauline Hribar

V Euclid Glenville bolnici je umrla 66 let stara Pauline Hribar s 1202 E. 168 St., roj. Zupanec v Ljubljani, od koder je prišla v ZDA l. 1922, vdova po I. 1963 umrlem Franku, mati Pauline Miklaucic in Franka, 7-krat (Dalje na 3. strani)

Kosygin in Tito bila istočasna gosla Indije

Na praznik republike sta ob slavnostnem sprevodu stala vsak na eni strani predsednice vlade Indire Gandhi na tribuni v New Delhiju.

NEW DELHI, Ind. — Pretekli petek je Indija slavila 19. Dan republike v spomin na dan ko je postala neodvisna republika v britski Skupnosti narodov. Narodni praznik so slavili z velikim sprevedom, v katerem je bil vojaški del izredno obsežen. Celi dve uri in pol so koral pred častno tribuno, na kateri sta stala vsak na eni strani predsednice vlade Indire Gandhi, predsednik vlade ZSSR A. Kosygin in predsednik SFRJ Josip Broz Tito, vojaški oddelki. Vozili so težko vojaško opremo, med drugim tudi ruske protiletalske rakete SAM, ki jih poznamo iz Vietnamu.

Nad stotisoči gledalcev spreveda in njegovih udeležencev pa so letele jate vojaških letal. Najbolj je bila sprejeta jata 32 MIG-21 jet lovskih letal. Poleg nje so bila seveda tudi letala indijskega, britanskega in ameriškega izdelka. V sprevodu so bile seveda tudi skupine telovadcev, šolskih otrok in raznih skupin ter zastopstva vseh 17 indijskih držav.

V petek sta imela Kosygin in Tito skupaj večerjo ter obravnavala pri njej vprašanja, ki se tičejo obeh držav in seveda tudi vprašanje mednarodne politike. Po večerji se jima je pridružila še predsednica indijske vlade Indira Gandhi. Glavni razgovori med Kosyginom in Indiro Gandhi ter drugimi indijskim vodniki so se začeli šele v soboto in se nadaljevali včeraj.

Izraelska podmornica izgubljena

TEL AVIV, Izrael. — Pretekli teden so pogršili podmornico Dakar. Zadnjič se je javila v petek kakih 240 milj severno od Aleksandrije in kakih 200 milj severozahodno od Hajfe. Podmornica obsega 1,280 ton in ima 65 moč posadke. Izrael jo je kupil leta 1964 od Anglije, kjer so jo popolnoma prenovili in modernizirali.

Izrael je naprosil britanske in ameriške pomorske sile v Sredozemlju, naj mu pomagajo pogrešano podmornico "Dakar" iskati.

Iz slov. nasebin

SAN FRANCISCO, Ill. — V ponedeljek, 8. januarja, je umrl 68 let stari rojak Friderik Hoja, doma v Rutah na Koroškem. Po prvi svetovni vojni se je izselil v Slovenijo, ko je ljudsko glasovanje odločilo v korist Avstrije, in bil tam kot orožnik. Po drugi svetovni vojni je zapustil Slovenijo z ženo Antonijo, roj. Burinik v Zireh, hčerko Silvo in sinom Milanom ter se naselil leta 1952 v Ameriki. Sponzor mu je bil koroški rojak dr. Erlach, doma iz Bač. Pogreb je bil 12. januarja z mašo v cerkvi Sv. Križa. Mašo in pogrebne molitve je opravil župnik rev. Vital Vodusek. Udeležilo se ga je izredno veliko rojakov in drugih prijateljev. Na pogreb je prišel tudi pokojnikov svak g. Rudi Dermota iz Clevelanda.

Ga. Anica Judnič, g. Držan, rev. Zavbi dr. Erlach in drugi, ki so se zbrali pri pogrebu, pošiljajo svojim prijateljem in znancem pozdrave preko Ameriške Domovine.

Policija kroti študente v Madridu na Španskem

MADRID, Šp. — Pretekli petek je policija vdrila v medicinsko fakulteto in jo po vladnem odloku zaprla, ker so bili v njej ves teden izgredivi in nemiri, ko so študenti štrajkali. Na podoban način sta bili zaprti že preje pravna in tehnična fakulteta. Sredi januarja so zaprli filozofsko fakulteto in fakulteto gospodarskih in političnih ved.

Okoli polovice od 50,000 slušateljev madriške univerze je ostalo brez predavanj. Zaprtje večjega dela univerze so povzročili izgredivi, nemiri in štrajki slušateljev, ki zahtevajo pravico do svojih "demokratskih" organizacij, pa izražajo tudi javno svoje proteste proti Francovemu režimu.

Trgovinski presežek v letu 1967 4.13 milijona

WASHINGTON, D.C. — Združene države so v preteklem letu imele v zunanji trgovini presežek in skupni vrednosti 4.13 milijonov dolarjev. V deželo smo uvozili lani raznega blaga v skupni vrednosti \$26,815,600,000, prodali pa smo v tujino blaga v skupni vrednosti \$30,941,900,000. Izvoz in uvoz sta bila lani za okoli 5% večja kot v letu 1966. Uvoz je posebno porastel v novembru (12.5%) in v decembru (7.9%).

V VIETNAMU PREMIRJE NA SEVERU ODPOVEDANO

Poveljstvo zavezniških sil v Saigonu je odpovedalo novoletno premirje za severnih pet provinc Južnega Vietnamu, ker se ga rdeči niso držali. Rdeči so objavili sedemdnevno premirje za budistično novo leto, ki se začne danes s polno luno, pa se ga ne drže. Zavezniški so pristali le na 36 ur prekinitve sovražnosti, pa so to odpovedali za severnih pet provinc, ker rdeči boj tam sploh niso prekinili.

SAIGON, J. Viet. — Že pred več tedni so rdeči napovedali, da bodo za budistično novo leto, ki se začne danes s polno luno, ustavili za 7 dni vse boje. Zavezniški so izjavili, da bodo priznali prekinitve bojevanje le za 36 ur od danes zjutraj do srede. Rdeči so kljub objavi premirja izvedli vrsto napadov tako včeraj na osrednjem višavju pri Dac To, še bolj pa v skrajnem severozahodnem kotu Južnega Vietnamu, kjer dejansko napad nadaljuje obleganje Khe Sanha že več kot en teden. Ameriške postojanke na tem področju z raznimi presledki stalno obstreljujejo, izvajajo pa vojaške akcije tudi s pehoto. Tako je prišlo v soboto do dve uri in pol trajajočega boja ob cesti 9 eno miljo severno od Camp Carroll. Marini so v tem boju pokončili 150 rdečih, sami pa so imeli 19 mrtvih in 90 ranjenih. Boj je bil torej trd in krvav.

Tri čete marinov so čistile področje severno od Camp Carroll, ko se nenadno trčile na severnovietnamske čete, ki so se ravno vkopavale in utrjevale za zasedo. Marini so poklicali na pomoč topništvo in letalstvo. V boj so posegli tudi težko oboroženi helikopterji. Po temeljiti topovski pripravi so marini udarili na rdeče postojanke. Večji del rdečih je padel v neposrednem boju z marini. Rdeči so pripravljeni zasedo na istem kraju, kjer so pretekli četrtke napadli marinski konvoj, pri čemer so imeli marini 8 mrtvih in 44 ranjenih.

Rdeči so včeraj in danes s krajšimi in daljšimi presledki obstreljevali področje Khe Sanh in napravili precej škodo na letališču. Ker je bila pristajalna steza na več krajih hudo poškodovana, so morali za nekaj ur prekiniti oskrbovalne polete težkih letal. V neposredni okolici Khe Sanha sta pripravljene za napad dve severnovietnamski diviziji, skupno okoli 20,000 moč, z dvema ali tremi divizijama da-

Iz Clevelanda in okolice

Zalostno sporočilo—

Ga. Minka Kmetič, 1806 Sunset Drive, Richmond Heights, je dobila sporočilo, da ji je v petek umrla na Dobrovi pri Ljubljani mati, 77 let stara Marija Rus. Pogreb je bil včeraj iz dobrovske farne cerkve na farno pokopališče. Pokojna je poleg omenjene tu zapustila doma moža Lojzeta, sina Lojza in hčer Zinko.

Seja—

Klub Ljubljana ima jutri, v torek, ob osmih zvečer sejo v Slov. društvenem domu na Recher Avenue.

Zadušnica—

Jutri ob 6.30 bo v cerkvi sv. Kristine sv. maša za pok. Mathewa Mavko ob 2. obletnici smrti.

K molitvi—

Marijina legija župnije sv. Vida vabi svoje člane jutri, v torek, ob sedmih zvečer v Zakrajškov pogrebni zavod k molitvi za pok. Marijo Mencin.

Our Lady of Fatima No. 255 KSKJ vabi svoje članice jutri ob 7.30 zvečer v Zakrajškov pogrebni zavod k molitvi za pok. Mary Mencin.

Podr. št. 41 SZZ vabi svoje članice nocoj ob sedmih v Zeletov pogrebni zavod na E. 152 St. k molitvi za pok. Pavlino Hribar.

Zadnje slovo—

Članstvo Kluba slov. upokojevcv za Waterloo področje je vabljeno nocoj ob 7.30 v Zeletov pogrebni zavod na E. 152 St., da se poslovijo od umrle članice Pavline Hribar.

Punka je—

V soboto se je Karlu in Heleni Klesin v Brooklynu, N.Y. rodila hčerkica k 2 bratema in 2 sestricama. Hčerkica in mamica sta zdravi. S tem rojstvom je postala ga. Francka Cerar z E. 63 St. v Clevelandu sedmice stara mati. Čestitke na vse strani!

V bolnici—

Težko bolnega Antona Strniša z Norwood Rd. so prepeljali v St. Vincent Charity bolnico. Obiski niso dovoljeni. Njegova žena Dorothy Strniša si je zlomila roko in ne more iz hiše. Obema želimo naglega okrevanja.

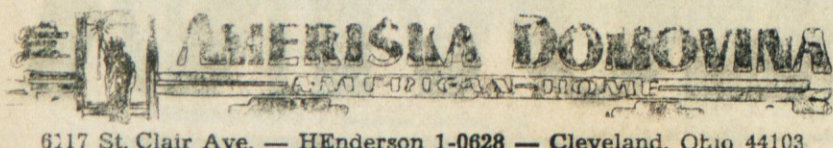
G. Jakob Resnik, zastopnik AD za Newburgh, je moral v St. Alexis bolnico. Obiski so dovoljeni. Želimo mu skorajšnjega okrevanja.

Število revežev pada?

WASHINGTON, D.C. — Po uradnih podatkih je število "revnega" prebivalstva v naši deželi od leta 1959 do leta 1966 padlo od 38.3 na 29.6 milijonov, torej za 9.2 milijona. V skupino revnih računajo družine s 4 člani, ki imajo letno izpod \$3,000 dohodka.

Od "revežev" je blizu 5 milijonov takih, ki živijo sami za seboj; nad polovico jih je starih preko 65 let in so v pokoju. Otroci je med "revnimi" 12.5 milijona, starejših zakonskih parov, večinoma že v pokoju, pa 2.6 milijonov. Med "reveži" je dejansko v letih za normalno zaposlitev 9.6 milijonov oseb. Velika večina jih živi na podeželju. Od vseh revnih družin jih živi nad polovico v državah na jugu.

Bodi previden in pazljiv, pa se boš izognil marsikateri neureči!

6217 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 83

No. 20 Monday, Jan. 29, 1968

Kaj se godi na Kitajskem?

Nobena dežela na svetu ni postala tako zaprta za svet kot Kitajska. O njej ne zvemo veliko, pa še to prihaja preko komunističnih virov, ki v našem slučaju hvala Bogu niso zmeraj pobarvani s propagando in odgovarjajo kolikor toliko dejanskemu stanju. Pa pri vsem tem ne smemo pozabiti na to deželo. Ne bo igrala velike vloge samo pri pogonjanju za mir v Vietnamu, ampak tudi pri krojenju usode vzhodne Azije, naj bo ob takih slučajih navzoča ali ne.

Zanimivo je na primer, kako so na Kitajskem praznovali novo leto. Kar je o tem zvedela kitajska javnost, je bilo napisano v Peipingu, tam so pa to lahko brali redki tuji diplomatje in časnikarji in poročali domov.

Bralci kitajskega časopisja in poslušalci radija so predvsem lahko ugotovili, da letos ni bilo toliko slavošpevov gospodarskim, kulturnim, prosvetnim uspehom itd. kot druga leta. Kar jih je bilo, so bili nekaj nenavadnega. Tako na primer časopisi poročajo, da so tiskarne daleč prekoračile plan v tiskanju spisov Mao Tsetunga, ki so šli v milijone. Tudi plošč z Maovimi govori je bil produciranih veliko več, kot je plan predvideval. Več, kot je bilo v načrtih, je bilo produciranih tudi Maovih slik v barvah. Tega so se menda posebno veselili vsi Maovi oboževalci zunaj Kitajske. Na Silvestrov večer so pa v Peipingu priredili veliko večerno slovesnost, ki se je na njej zbralo vse, kar je kaj prispevalo k proučevanju del tovariša Mao Tsetunga ali pa pomagalo reševati vprašanje kako nadaljevati nove izdaje Maovih del.

Ko se je režim tako oddolžil tovarišu Mao, je dal napisati za vse časopise tri uvodnike, ki naj kitajskim delovnim množicam naslikajo naloge leta 1968. Med poglavitne naloge spada čiščenje v partijskih vrstah, ki naj ga čutijo vsi, ki se ne strinjajo z Maom in ki se mu dosti globoko ne klanjajo. Na njihovo mesto naj pridejo "aktivisti kulturne revolucije". Teh ne bo težko nabrati, kajti imeli so lani dosti prilike, da se odlikujejo v boju za novo kitajsko kulturo. V tem duhu ni treba reorganizirati le mladih rdečih gard, ampak tudi vse druge rdeče organizacije, kar jih premore kitajska komunistična stranka.

Iz tega se da sklepati, da Maova struja misli, da kulturna revolucija še ni končana in da jo je treba nadaljevati, čeprav so bila lanska prizadevanja pičle vrednosti in dala velikokrat povod za razočaranja, pobitost in zbežnost.

Sila skromno so opisani cilji na gospodarskem polju. So zaviti v običajna propagandna gesla, ki jih mora biti do grla sit vsak kitajski delovni človek. Razvoj proizvodnje je naravno treba pospeševati, toda delavec ne sme imeti od tega nobene materialne koristi v obliki večjih plač ali obrobni pribojškov. Morda še bolj napeti svoje sile iz gole pozhrtvovalnosti in predanosti komunističnim ciljem in idealom. Ostro kritiko in hudo nasprotovanje mora vsak tovariš napovedati vsem tistim, ki samo računajo na dobiček in na udeležbo pri njem v obliki boljših mezd. To geslo je veljalo že v preteklem letu, pa ni bilo kronano z uspehom. Tako so ga vodilni Maovi pristaši zopet postavili na prvo mesto. Na tem in takih slučajih človek šele malo razumeti, kako strašno morajo biti kitajski tovariši zagrizeni v svoj prav.

Tudi kitajska narodna obramba je dobila v novoletnih proglaših svojo nalogo. Kot do sedaj morajo pomagati industrijski in poljedelski proizvodnji, obenem pa morajo napraviti iz kitajske mladine navdušene in pozhrtvovalne "tovariše v orožju". V to svrhu morajo nabornike ne samo vežbati v vojni umetnostih, ampak jih tudi pravilno vzgajati. Pohvaljena je bila tudi udeležba vojakov v raznih revolucionarnih komitetih.

Vse to so v Peipingu lahko brali ob novem letu. Vse skupaj napravi vtis skrbno izdelane teorije. Kaj pa praksa v preteklem letu?

V najvažnejšem kitajskem industrijskem središču so imeli za praznike pravcato delavsko stavko. Svet je zanj zvedel le slučajno. Uhanski dnevnik Hupej Žibao se je namreč opravičil pred svojimi naročniki, da jim med 11. in 24. decembrom ni mogel tiskati časopisa, ker so to "preprečile protizakonito in nasilno edinice zapeljanih kmetov, ki se nahajajo pod kontrolo najbolj razvpitih elementov". Bog ve, koliko takih slučajev se je lani godilo na Kitajskem in koliko se jih bo tudi letos.

Glede gospodarskega stanja novoletna poročila ne govorijo veliko. Hvalijo dobro letino, ki jo je pa dal Bog, ki ga režim ne priznava. Hvalijo nekatere uspehe v industriji, molčijo pa o tovarnah, ki ne delajo radi splošnega nerada v deželi. Reda ni tudi v prometu. Včasih se pa godijo hude stvari. Ho Chi Minh in Kremelj se pritožuje da, "so roparske tolpe" napadale vojaške transporte iz Sibirije v Vietnam in jih izropale. Pa menda niso to bili nobeni roparji, ampak vojaški oddelki, ki se upirajo Maovemu režimu in jim pri-

manjuje orožja. Se pač držijo Leninovega načela: orožje, ki ti ga manjka, jemlji, kjer ga vidiš; ne sprašuj, čigavo je. Tako morajo sedaj take vojaške transporte spremljati ne samo vietnamski kontrolorji, ampak tudi kitajske oborožene sile. Kdo pa ve, ali so zanesljive?

Seveda pa o tem ni bilo nič napisanega v novoletnih številkah kitajskega časopisja. Morda bo pa prihodnje ali pa celo prihodnja leta!

V novoletnih številkah ni bilo nič napisano, da glavni strankin odbor šteje 99 članov, ki so bili izvoljeni v januarju 1965 na takratnem partijskem kongresu in da mnogih članov ni videti nikjer. Večina se je umaknila iz Peipinga na deželo v varno zavetje. V politbiroju se na papirju nahaja še zmeraj 5 članov s predsednikom republike Liu Šao Čijem na čelu, ki svoje službe ne vršijo in se nikjer ne pokažejo. V vladi je 15 podpredsednikov, med njimi jih je bilo pet izvoljenih v januarju 1965. Od 15 je do sedaj bilo "spravljenih v ledenico" kar 7. Tako so v najvišjih partijskih in uradnih organih delovna mesta le deloma zasedena s tovariši, ki res kaj delajo. Zunaj Peipinga je med 28 provincami samo 8 takih, kjer vladajo zaupniki kulturne revolucije. Uprave v drugih provincah so v rokah starega aparata, ki na videz obožuje tovariša Mao Tsetunga, v resnici pa gospodari po svoje in po starih navadah.

Zato je razumljiv tudi poziv tovariša Mao, da je treba najprej konsolidirati razmere v glavnih strankinih organih in ustvariti edinstvo, ki bo vredna pojma o edinstvi.

* "SREČO VSI LOVIMO — SREČA SE MNOGIM IZMIKA."

Tak naslov sem opazil pred nedolгим v neki publikaciji. Nekdo v tistih vrstah omenja, da sreča se mnogim zato izmika, ker ne znamo za njo hiteti, da bi jo dohajali.

Kako naj bi pa hoteli za njo, da bi jo dohajali? Odgovorja: "Z delom!"

Nato pojasnjuje: "Nobeno bogatsvo na svetu ne more človeka tako osrečiti ko zadovoljivo delo. Človek, ki je zadovoljen v svojem poklicu, lahko dela od jutra do večera, od rane mladosti, pa do pozne starosti in se ne utruje. Zadovoljen je in srečen, če tudi opravlja še tako preprosto delo. Vse se mu posreči, vsako njegovo delo je plodno.

Nasprotno pa srečujemo sleherni dan ljudi vseh vrst poklicev, ki so nesrečni in nezadovoljni nad delom, ki ga opravljajo. Vedno jih spremlja strah pred bodočnostjo. Vsakega dela se lotijo z malodušjem in prav zato se jim tako rado vse ponesreči. Kakor obteženi z nevidnimi okovi morajo hoditi svojo življenjsko pot do konca. Marsikdo izmed teh ljudi bi se lahko kljub nesrečno izbranemu poklicu dvignil in izšel v delo, ki ga opravlja, če bi mu že v mladosti vcepili veselje in ljubezen do dela. Človek mora biti tako vzgojen, da je pripravljen prijeti za vsako delo, pa naj bo še tako preprosto in po mnenju nekaterih poniževalno, posebno za izobraženca. Današnja povojna doba zahteva, čim popolnejšega človeka, predvsem takega, ki je pripravljen prijeti za vsako delo in ga tudi v redu opraviti. Kajti v tem vrtincu življenja se znajde samo tisti, ki se hitro živi v svojo usodo in ne obupa, če ga življenje še tako tepe. Danes si lahko bogat, jutri siromak, danes na perncah, jutri na slami.

Največja sreča v takih naglih in nepredvidenih spremembah je, če se hitro znajdeš v novem položaju. Življenje je borba za obstanek. V tej borbi pa zmaga je samo tisti, ki je nanjo duševno in telesno dovolj močno pripravljen. Kdor se ne more uveljaviti v svojo usodo, opeša in omahne."

Zgornje velja vsem ljudem vseh raznih plemen in rodov. Potem razpravlja o problemih reševanja in omejevanja revščine med zaostalimi kraji po deželi naše Amerike ne omenja direktno ljudi po barvah, ampak med vrsticami se razume, kaj hoče povedati.

Po nekih krajih nudimo pomoč preveč potratno, v drugih premalo. Premalo vcepjamo mili-

jonem takih zavest, da je vsak dolžan za to kar prejema, tudi vračati z delom. Nehvaležnost je, kdor pričakuje samo, da mu bo družba pogrnjala mizo in na isto polagala vse. In takih je med nami mnogo. Dokler takih ne bomo znali poučiti, da je treba družbi dobrote tudi z delom vračati, bodo imeli vse akcije v odpravljanju in reševanju revščine malo uspeha. Kako takim vcepjati veselje do dela, je seveda pri mnogih zelo težka naloga. V takih slučajih je na mestu marsikje, da bi "dobra teta dobrot" za predpasnikom imela tudi pripravno brezovko, da bi z njo pomagala takim do spoznanja in zavesti, kaj je tudi v takih zadevah prav in kaj ni.

Na koncu krepko pripominjam, da civilne pravice ne predstavljajo takega vrta, kakor si ga nekateri predstavljajo, da bi bil na razpolago in odprt tudi takim, ki ne prispevajo istemu nobenemu dela. Lepa rodovitna polja in vrtovi ne nastanejo sami, zahtevajo truda in dela! Zato se istim, ki delo prispevajo, po katerem postanejo lepa ne zdi prav in prijetno, da bi vsake vrste vrabci in škorci vpadali vanj.

Zanimivo gledanje na probleme in težave v tem oziru.

* JOHNSONOVO POTOVA-NJE IN OBISKI raznih prestolnic in političnih predstavnikov raznih držav so značilni in pomenljivi. Predvsem zgleđa, da LBJ ni povsem zadovoljen z njegovim diplomatskim korom, zato sam posega v zadeve. McNamara je šel, Goldberg tudi ni dosegel prevelikih uspehov. Se od drugih sušljajo, da znajo nekateri reči položajem radi ali ne radi, adijo. Glavni vzroki: V Vietnamu ne morejo končati, kakor bi radi. Zgleđa, da LBJ ima v rokah nove načrte, kako na hitro prijeti probleme v Vietnamu. Zaključiti, ako se da na podlagi stvarnih demokratičnih zahtev z vojno. To še pred volitvami. Ako Ho Chi Minh ne bo pokazal nobene volje za to — se bo ostro vojno povečala. Glede tega se zdi, da je LBJ osebno obiskal tik pred božičem prestolnice tistih držav, na katere računa, da vsaj delno odpravijo našo borbo v Vietnamu. Tudi v Rimu se je ustavil pri papežu Pavlu VI. Ni dvoma, da je zdaj informiran, kako gledajo na naše stališče v Vietnamu. Odločitev bo padla v kratkem.

Taka ali taka. To pred volitvami. Kakšna? Glede tega je mnenj več. Zgleđa, da Pentagon ima načrte, če ne pride do kakšnega hitrega pristanka do Severnega Vietnama za pogajanje za mir, tedaj znajo Z. D. zasesti gotov pas vse gori od Laosa doli skozi Kambožjo do morja. Tako odrezati dohode komunističnih gverilcev. Kako bodo to sprejele države, skozi katere bi šel tak pas zasedbe, lahko le domnevamo. So še drugi načrti, ki naj bi pospešili, da bi se trmastim komunističnim gverilcem dokazalo, da se bori za nekaj, kar svobodni svet odklanja in ne mara.

Vse zgleđa, da smo pred velikimi dogodki v tem letu.

R.

Ka okope v tekmi za Slovenik!

QUINCY, Ill. — Premišlujem, kako bi nakratko vrgel nekaj misli na papir. Teden dni nazaj me je vrglo iz dremanja revolucionarno pismo ali poslanica našega pojočega misijonarja P. Odila iz Chicaga, Ill. Koliko osebam jo je neki poslal? Po moji sodbi taka ali podobna okrožnica bi morala biti poslana slehernemu Sloveniku v Združenih državah in Kanadi razen nezaposlenim. Ni dovolj, da se nekaj napiše o Sloveniku v Ameriško Domovino ali Ameriškega Slovenca (KSKJ) ter Ave Maria. Treba bo denarno nabirko izvesti od osebe do osebe. Na ameriškem kontinentu je to še posebno važno. Na časopisne oklice in prošnje ne damo veliko.

Število naročnikov AD in AS je razmeroma majhno v primeri s 400.000 Slovenci v ZDA. Gornje število sem pobral te dni v AD. Veliko nas je še, kajne? Ko-liko od teh Slovencev pa ve, kaj je Slovenik? Kako jih poiskati in jim poslati okrožnico? To bo naloga glavnega odbora v Clevelandu in ožjih odborov po slovenskih župnijah. Da nam pomeni osebna okrožnica več kot pa tozadevni članki v časopisju, naj pojasni zgleđ. Pred zadnjim Božičem je bila velika akcija za Slovensko kapelo v Washingtonu. Vse članke o Slovenski kapeli sem zvesto prebral. In vendar nisem nameraval še nič darovati v ta namen. Ideja me še ni zagrabila. Pa je dospelo pismo iz Kanade. Rev. France Turk mi je poslal okrožnico in me pozval, naj kaj darujem. Takoj sem se usedel in napisal ček za 50 zelencev. Premišlujem, zakaj mi je pisal, ker si sicer ne dopisujeva. Tu vidite kako osebnega poziva. Zdej mi roji po glavi, kolikim neki je poslal okrožnico P. Odilo.

Čudno se je naključilo, da imamo Slovenci v Združenih državah kar dve nabirki ob istem času: Eno za kapelo v Washingtonu \$70.000 in drugo za Slovenik \$200.000. Nisem črnogled, vendar sodim, da so to ogromne vsote, ki jih bo treba izvesti iz žepov naših rojakov.

Kako leto nazaj sem stopil v tri bloke oddaljenem gostoljubno hišo dvojice Slovkov v pokoju. Gospodinja mi vsa nasmejana tablico začne pripovedovati: "Gospod, tudi mi bomo imeli Slovakiški zavod v Rimu. Naša Slovakiška Kat. Jednota je že darovala \$200.000; možka veja sto in ženska sto." — Takrat sem si mislil: Zakaj naša Slovenska Kat. Jednota ni tako močna in radodarna kakor slovakiška, pa bi že imeli Slovenik v Rimu. — Vendar to nam ne sme jemati poguma, saj nas je veliko in v nas je veliko dobre volje.

Moj poziv danes velja v prvi vrsti mojim sobratom duhovnikom, bodisi tu rojenim ali došlim iz Slovenije. Brali smo pred več meseci članek g. Lavriha, ki nam je zadel žebelj na glavo: "... Mi smo gotovo prvi, ki smo poklicani prispevati, kar največ moremo." — Resnica je, da smo duhovniki v tej deželi od vseh in-

tektualcev najslabše plačani. Ker skromno živimo in zaenkrat se nimamo družin, se dobro pre-tolčemo skozi življenjsko borbo. Vendar pa naše slovensko ljudstvo dobro ve, da kljub siromaknim plačam doprinasamo razmeroma največje žrtve v dobrodelne namene. Večina danih podpor se ne razglašja v dnevnem časopisju. Pri tej nabirki za Slovenik pa bo treba objaviti vse naše duhovniške nabirke, da bo naše ljudstvo vedelo, da smo dali, kar največ smo mogli in tako tudi prvi dali dober zgled svojim rojakom. Tekom svojega bivanja v ZDA sem imel priliko brati v našem časopisju vzpodbudno zgodbo o dveh odličnih rodoljubih. Oba duhovnika iz Clevelanda, Ohio. Po zadnji svetovni vojski je bilo treba oživetiti Mohorjevo družbo v Celovcu. Zbrati \$10.000 za nakup novih strojev. Pa sta se ponudila dva prostovoljca misijonarja Blažič in župnik Hribar. Skupno sta darovala \$7.500. Klobuk dol pred velikima Slovincema in duhovnikoma!

Zadeva Slovenika se mi ne zdi manj važna. O njega ciljih in važnosti ali pomenu so že pisali in še bodo bolj poklicani od mene. Zdej, ko je centralni odbor v Clevelandu ustanovljen, upajmo, da bo nabirka za Slovenik hitro in dobro napredovala. Kdor ima že kako vsoto zelencev pripravljeno, naj jo čim prej odpošlje msgr. Bazniku. Obenem naj bi vsak darovalec blagohotno sporočil svojo "obljubo" — pledge, koliko je pripravljen darovati za zavod, tekem treh let. Obljuba ne veže, ako bi je ne mogli izpolniti. Postavimo pa v "obljubo" visoko vsoto. Spomnim se, ko smo študirali, kako visoke cilje so nam postavili naši profesorji. Nihče jih ni mogel doseči stoočstno, le približali smo se jim po svojih sposobnostih, eden bolj, drugi manj.

G. Janez Liberelec, tako ga mi sobratje kličejo, ker župnikuje v mestu LIBERAL, Kansas, in je zares hudo svobodoljubljen človek, je omenil v svojem članku pismo gospoda, ki se je udeležil zborovanja v Lemontu, da udeleženece pozna več gospodov, ki bi bili voljni darovati za Slovenik po en tisočak. Tiskarski stroj je spremenil ednino tisoč v množino. Res pa je, da se je že več duhovnih gospodov iz Minnesote javilo, da so pripravljeni žrtvovati po en tisoč dolarjev za Slovenski zavod v Rimu. Upam pa, da se bo dobil še kak dobitnik med nami duhovniki s kalibrom ala msgr. Blažič in msgr. Hribar. Bog daj srečo!

Ali kaj pridno berete Katoliške misijone? Po tehtnosti vsebine jim dajem prvo mesto med vsemi slovenskimi časopisi in revijami v zdomstvu. Izdajajo jih slovenski lazaristi v Argentini. V ZDA jih lahko naročite pri našem misijonarju Rev. Charles Wolbangu, C.M., St. Joseph's College, Box 351, Princeton, N. J. 08540. Stanjejo \$3.00. Zelo sem bil presenečen, ko sem v lanskimajski številki (5, 1967) na drugi strani platnic bral: "Ena sama plemenita duša iz ZDA je darovala za Baragovo misijonšče \$3.000". — To je zame ponoven dokaz, kako naše ljudstvo rado in velikodušno daruje za verske namene. Dobrotnica je nekak vdova. Treba nam bo poiskati take tihe plemenite duše, ki dajejo po Jezusovem nasvetu, da naj ne ve levica, kaj dela desnica. To pa nas duhovnike ne opravičuje, da bi se skrivali. Treba nam je stopiti v prve vrste. Treba je dati dober zgled. Jezus nam pravi, da bodo ljudje videli luč in naša dobra dela. Ko bodo videli, da mi ne zmoremo vsega, da je naše število zelo majhno, bodo radi priskočili na pomoč. Vse od našega zborovanja v Lemontu dalje mi vrta po možganih misel: Ali ne bi mogli najti med 400.000 Slovenci v ZDA in Kanadi 200 prostovoljcev-junakov, ki bi darovali po en tisočak

za Slovenik? Prostovoljci naj se sami javijo. Kušajmo jih najti in naš Slovenik nam je zagotovljen. Nekaj teh junakov prostovoljcev sem že našel med sobratji. Tudi sebe sem vpisal med nje. Ni lahko napraviti tako veliko žrtev. Vendar ko tako žrtev do-prinesemo, srce vriska, ker mnogo slajše je dajati kot prejemati. Ko boste brali te vrstice, bo moji ček za tisočak že pri msgr. Bazniku. Ako želijo moji sobratje v ZDA in Kanadi tekem treh let pošiljati prispevke in nabirke za Slovenik name, tudi to malo žrtev rad sprejemam nase. Te dni sem dobil božično karto iz Ljubljane. Podpisana je z imenom Jože Pogacnik in Stane Lenič. Karta je potovala 6 tednov. Sodim, da so tudi moji sobratje dobili tako karto. Še nikoli mi skorjke niso pisali božičnih voščil. Iz tega sklepam, da so oči vseh petih slovenskih škofov obrnjene na nas v zdomstvu zlasti v Kanado in ZDA s tiho prošnjo, naj se zavemo velikega trenutka v zgodovini našega ljudstva in pomagamo zgraditi Slovenski zavod v Rimu.

Patra Odila poslanico imenujem revolucionarno, ker stavi tako kratek rok. Do 19. jan. naj bi vsi dobromisleči z delom zaposleni Slovenci poslali za Slovenik po sto dolarjev msgr. Bazniku. Jaz pa predvidevam rok treh let. Gotovo se bo vsota \$100 mnogim zdelo veliko prenika in bodo presenečali msgr. Baznika z visokimi čeki z vsotami, ki bodo imele celo po štiri mesta pred decimalno piko. Bliznja bodočnost bo odkrila, v koliko se bodo moje sanje izpolnile. Jutri, naki, na okope v plemeniti tekmi za Slovenski zavod v Rimu!

Vse rojake v zdomstvu iskreno pozdravlja vdani popotnik z ilinojskih prerij.

Rev. J. F.

— Polovico pečene koruze (popcorn) prodajo v kinogledališčih.

IZ NAŠIH VRST

SHELTON, Conn. — Cenjena uprava! Oprostite, da Vas nadlegujem s sledečo prošnjo: Ameriške Domovine z dne 9. januarja nisem prejel. Zelo jo pogrešam, ker berem poročila g. Ambrozič, v katerih opisuje svoje dogodke na fronti. Zelo zanimivo in zabavno piše, kakšen junak je bil, ko je pobegnil s stražar bil zato še odlikovan in povišan.

Jaz poznam vse tiste kraje, ktere g. Ambrozič opisuje. Meni se je še nekaj hujšega zgodilo. Bil sem komandant stražar ob tunelu železnice. Straža je obstojala z dveh vojakov in komandanta. Moje delo je bilo stražo menjati vsaki dve uri. Nekoga dne proti jutru zaslišim klic: Watchkommandant! V čuvajnici je bilo nameščeno kocko, kamor smo se po straži lahko malo vlegli. Ko zaslišim klic, skočim pokonci, opasem bajoneto stečem ven, o joj, moj stražar je spal naslonjen na tunelskem zidu, puška pa poleg njega. Dal sem mu eno pošteno v hrbet, da se je skotalil preko tračnic.

Kdo je stal na vrhu tunela, nisem mogel videti, ker se še ni zdanilo. Vprašal me je, kje je stražar, nakar sem mu povedal, da patrolira po tunelu, čeprav to ni bila naloga. Pa pravi oseba navrhu tunela: meni se zdi, da ste vi vsi spali, pazite za drugič! To je bil višji oficir, ki pa zaradi teme in prepadov ni hotel priti doli k vhodu tunela, kar je bila sreča za nas. Ta nesrečni junak, ki je na straži zaspal, se je pisal Kamnikar, še danes, po tolikih letih, se ga spominjam.

Za tiste, ki smo nosili vojaško suknjo, so tudi ti spomini lepi. Zato prosim, pošljite mi manjši katoški številko.

Se vam še vnaprej lepo zahvaljujem in Vas najlepše pozdravljam!

Franc Zele

Tokio: polres vsakih 69 let

Odbor pripravlja evakuacijska središča za primer katastrofe

Velika skladišča nafte v tokijskem zalivu se bodo razletela v seriji eksplozij. Oporniki nadpovršinskih cest in prog se bodo zdrobili kot žvgalice. V temnih rovih podzemne železnice bo doletela smrt na tisoče ljudi. Tako se glasi napoved resnih znanstvenikov, večinoma seizmologov, ki se zavedajo, da je največje mesto sveta zgrajeno nad enim izmed središč potresnih sunkov.

Izvedenci so mnenja, da se utegne velika katastrofa iz prvih septembrskih dni 1923 ponoviti prej, kot bi jo pričakovali na podlagi statistike. Energija, ki se sprosti pri takšnih potresih, je enaka uničevalni moči 1600 takih atomskih bomb, kot je padla na Hirošimo.

Ob potresu pred 44 leti je bilo 100.000 smrtnih žrtev. Na spiskih pogrešanih se je nabralo 400.000 imen; mnogo ljudi s teh seznamov je mogoče prav tako prišteti k mrtvim.

Po eni izmed številnih teorij doživi Tokio hud potres vsakih 69 let; se pravi, da lahko pričakujejo naslednjega v letu 1992. Seizmologi pa poudarjajo, da so bili potresni sunki leta 1923 šibkejši od tistih pri katastrofi sedem desetletij prej. To bi lahko pomenilo, da se takrat nakopičena energija ni povsem sprostila, torej utegne priti do nove katastrofe še pred letom 1992.

Drugi znanstveniki opozarjajo na nadaljnje dejstvo, namreč da se je zaradi velikih potreb 11-milijonskega velenesta močno znižala gladina talne vode. Zaradi tega oslabiljena zemeljska skorja je manj odporna proti pritisku nakopičene energije. Spet razlog, da utegne biti naslednji potres prej, kot ga pričakujejo na podlagi statistike.

Odbor pri tokijskem mestnem svetu za zaščito pred katastrofami je spričo tega že zdavnaj pripravil nekaj ukrepov, ki naj preprečijo ali vsaj ublažijo najhujše posledice statistično pričakovanega potresa. Načrt predvideva med drugim množično izselitev prebivalstva, da bi bilo čim manj žrtev požarov, ki po navadi izbruhnejo po potresu.

Sestavljalci poročila, predloženega tokijskemu guvernerju Riokiši Minobu, prav nič ne prikrivajo, da se da bore malo storiti za ohranitev industrijskih naprav ter poslovnih stavb in stanovanjskih hiš. Gasilski strokovnjaki so napovedali, da utegne med potresno katastrofo, kakršna je bila leta 1923, izbrutiti okoli 700 požarov, med katerimi bo nekaj tako hudih, da jih ne bodo mogli takoj zadušiti. Odbor za obrambo v primeru elementarnih nesreč priporoča na območju Tokia 42 evakuacijskih središč, kjer bi se zasilno nastanili begunci iz razdejane in gorečega velenesta. V ta namen je odbor izbral predvsem parke in zelena področja v tokijski okolici.

Nevarnost lakote se je na svetu povečala

Posebno v stisko prihajajo gospodarsko nerazvite države in "dežele v razvoju".

Po podatkih, s katerimi razpolaga organizacija Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo, se v zadnjih dveh letih splošni položaj prehrane ni izboljšal, v deželah v razvoju pa je proizvodnja hrane na glavo prebivalca celo upadla za štiri odstotke in ponekod se je zmanjšala v absolutnem merilu. Ker pa so kmetijski pridelki hkrati poglavito izvozno blago, so se tem znova zmanjšale tudi njihove možnosti v mednarodni menjavi in njihove perspektive za prihodnji napredek. Priča smo začaranemu krogu: tisti del človeštva, ki trpi pomanjkanje, in to je večji del, brede v čedalje hujšo stisko.

Dr. Sen je navedel razne akcije, ki jih je sprožila FAO, od svetovne kampanje proti lakoti do kampanje za kontrolo rojstev. Zasnovala je tudi indikativni svetovni načrt za razvoj kmetijstva, ki naj bi članicam te organizacije služil kot okvirna usmeritev za njihova prizadevanja. Vse te in druge akcije so imele po besedah generalnega direktorja precejšen moralni u-

činek, medtem ko je praktična in učinkovita pomoč lačnim deželam slej ko prej v velikanskem nesorazmerju s potrebami. Na velikih zemeljskih področjih bi lahko z dandanašnjimi sredstvi brez nadaljnjega potrošila ali po četverletni pridelek. Kakšna razlika zija med razvitimi in nerazvitimi območji v intenzivnosti obdelovanja zemlje, kaže podatek, da se navšnji in najnižji pridelek žita na enaki površini giblje v razmerju 8:1.

Položaj, v katerem so dežele v razvoju, jim onemogoča, da bi se same izkopalje iz krize. Potrebna jim je velikopotezna in organizirana pomoč v materialnih sredstvih, v investicijah in strokovno tehnični službi. Sedanja sporazumi niti daleč ne zadostajo in značilne je podatek, da se kljub grozečemu stanju le 7 odstotkov splošne pomoči, ki jo dobivajo dežele v razvoju, nanaša na kmetijstvo.

Med najbolj nujnimi in neogibnimi ukrepi navaja generalni direktor FAO reorganizacijo mednarodnega trga, ki slej ko prej škoduje deželam, katerih gospodarstvo temelji na izvozu kmetijskih pridelkov in drugih surovin, učinkovito pomoč, ki bi pospešila modernizacijo kmetijstva v ogroženem svetu, samim deželam v razvoju pa priporoča intenzivnejšo usmeritev v medsebojno gospodarsko sodelovanje in regionalno integracijo.

Novi grobovi

(Nadaljevanje s 1. strani)

stara mati, sestra Agnes Uran- kar in Helene Tople (Jugoslavija). Bila je članica ADZ št. 27 in Podr. št. 41 SZZ. Pogreb bo iz Zeločevega pogrebn. zavoda na E. 152 St. jutri ob 8.15, v cerkev Marije Vnebovzete ob devetih, nato na Kalvarijo.

Mary Mencin

Včeraj je umrla na svojem domu na 1142 Addison Rd. 82 let stara Mary Mencin, roj. v Sloveniji, od koder je prišla v ZDA l. 1921, vdova po pok. Martinu, mati pok. Daniela, pok. Josepha, Angele Krecic, Johna, Martina Mog. stara mati, tašča Jeanette. Bratje in sestre so v Evropi. Pokojna je bila članica ADZ št. 4, Our Lady of Fatima No. 255 KSKJ in Marijine legije pri Sv. Vidu. Pogreb bo iz Zakrajškovega pogrebn. zavoda v

sredo ob 8.30, v cerkev sv. Vida ob devetih, nato na Kalvarijo.

George T. Achin

V soboto je umrl George T. Achin, mož Frances, oče Helen Barbo, Georgea in Roberta, stari oče. Pokojni je živel v Wickliffu, O. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebn. zavoda na Lake Shore Blvd. jutri ob 8.30, v cerkev Karmelske matere božje v Wickliffu ob 9.30, nato na All Souls pokopališče pod vodstvom pogrebnece Mary A. Svetek.

Republikanski sodelavci zapuščajo L.B. Johnsona

WASHINGTON, D.C. — Vsak predsednik ima rad med svojimi sodelavci nekaj pristavešev opozicijske stranke. Seveda gleda, da dobi pri nasprotni stranki res le sposobne ljudi. Tega pravila se držijo tudi demokratični predsedniki. Zato je Johnson obdržal po Kennedyju McNamara za tajnika narodne obrambe, postavil Gardnerja za tajnika za zdravstvo, prosveto in socialno politiko itd.

Sedaj sta oba odpovedala službo in gresta iz federalne administracije, njima sta se pa še pridružila proračunski ravnatelj Schulze in načelnik gospodarskih svetovalec Ackley. Za Johnsona je to hud udarec, kajti vsi ti njegovi sodelavci zapuščajo federalno službo skoraj ob istem času in pri vseh šepeta washingtonska politična javnost, da vzroki za odpovedi službenega razmerja niso ravno strokovnega značaja. O kaki nesposobnosti ne more biti niti govora.

Za Johnsona je položaj toliko neprimernjši, ker mu washingtonski sluhi podtikajo namero, da bi se sedaj rad obdal le v jastrebi, dočim tisti, ki sedaj odhajajo, ne zaslužijo tega pridevka, posebno McNamara ne.

Egipt bo pristal na demilitarizirano cono

KAIRO, Egipt. — Varnostni svet ZN je že lansko jesen predlagal, naj se okoli Izraela potegne demilitarizirana cona, kot jo poznamo v Vietnamu. Arabske države se na to idejo niso ozirale, sploh niso rekle, kaj mislijo o njej. Sedaj je zastopnik Naserjeve vlade izjavil na tiskovni konferenci, da se mu zdi ideja simpatična in da zasluži zanimanje.

Ta izjava še ne pomeni, da bo Naser odobril demilitarizirano cono, pa vendar bo moral dopustiti vsaj debato o njej in že to je lep napredek v arabski politiki.

Evropa o slučaju Pueblo

NEW YORK, N.Y. — V Evropi so bolj razburjeni kot radovedni, ko mislijo o slučaju ladje Pueblo. V Angliji so mnenja kot po navadi deljena: vlada je oprezna in nič ne kritizira, zato pa upa, da posebne krize ne bo. Ulica misli drugače, da ga je namreč Amerika zopet "polomila" kot pred par dnevi v Grenlandiji, ko se je tam ponesrečil ameriški bombnik s 4 atomskimi bombami.

Na evropskem kontineutu prevladuje misel, da je ladja Pueblo res zagazila v korejske vode in da se postopek severnokorejske vlade da zagovarjati. V gospodarskih krogih so mnenja deljena, tam se slišijo glasovi, da ta slučaj lahko sproži krizo, ki bo trajala tedne in samo kazila mirno gospodarsko življenje. Nekaj zaskrbljenosti je bilo mogoče opaziti tudi na Japonskem, toda obenem tudi upanja, da bo slučaj kmalu pozabljen.

V Ekvadorju bodo poleteli volili

QUITO, Ekv. — Poleti 1966 je bil za predsednika izvoljen Arosemena Gomez s funkcij-sko dobo dveh let. Zato mora

dežela letos poleteti, najbrže v juniju, voliti novega predsednika.

Vsi mislijo, da volitve ne bodo bistveno spremenile posestnega stanja posameznih strank. Zato bo kandidat konservativne koalicije najbrže postal resen kandidat za predsednika. Verjetno bo to Velasco Ibarra, ki je bil že 4-krat ekvadorski predsednik. Ako bo izvoljen, bo 12. predsednik v 28 letih.

Na Angleškem se krepi nacionalizem

LONDON, Vel. Brit. — Ko se Angleži umikajo iz Azije in se odpovedujejo zadnjim ostankom nekdanjega svet obsegajočega imperija, raste med njimi nacionalistično mišljenje. To je močno konservativno pobarvano in se kaže javno med drugim v zahtevi po omejitvi vseljevanja drugobarnih ljudi v Veliko Britanijo, po pozivih k obnovi smrtnih kazni z obojejanjem in v obračanju hrba kontinentalni Evropi, kamor je De Gaulle nedavno znova zaprl vrata.

KATOLIŠKI HRVATSKI PUBLICIST DR. JOSIP ANDRIČ UMRL

V Zagrebu je preminul dr. Josip Andrič, glavni urednik publikacij Hrvatskega katoliškega književnega društva sv. Hiljeronima, ki se je po drugi svetovni vojni preimenovalo v Društvo sv. Cirila in Metoda. Pokopali so ga z velikimi slovesnostmi 11. decembra na zagrebškem pokopališču Mirogoj.

Pokojni je bil senior hrvatskih katoliških književnikov in publicistov ne le po letih, ampak tudi po splošnem ugledu in spoštovanju, ki ga je užival. Tudi k pogrebu so prihiteli delegacije duhovnikov in katoliških hrvatskih verskih, kulturnih in dobrodelnih združenj iz vseh delov Hrvatske.

Dr. Josip Andrič je bil v stalnem stiku z Družbo sv. Mohorja in drugimi katoliškimi tiskovnimi podjetji v Sloveniji, dokler so obstojala. Tudi v novih razmerah je ohranil stalne zveze z mnogimi slovenskimi katoliškimi izobraženci.

Ženske dobijo delo

Delo za žensko

Iščemo žensko za čiščenje 2 dni v tednu, pod 40 let, v Beechwood. Kličite 464-0812. (20)

RAZPIS SLUŽBE

Uprava Ameriske Domovine išče izkušeno in zanesljivo uradnico z znanjem slovensčine in angleščine, tipkanja in splošnih pisarniških del. Poudarbo na Amerisko Domovino. (x)

MALI OGLASI

V najem

3 sobe s kopalnico, zgoraj, zadaj, za \$35. Oglasite se pri Mr. Clear, spodaj, spredaj ali kličite ME 1-3144. (21)

Garažo išče

Slovenec išče garažo za en avto v bližini Sv. Vida in Norwood Rd. Kličite 361-8059 po 6 uri zvečer. (x)

V najem

Oddamo 5 sob, spodaj, velika kuhinja, garaža, klet, na novo dekorirano, lepo dvorišče, na Lockyear Ave. Kličite EV 1-2723. (28)

V najem

3-sobno stanovanje s kopalnico, na 1053 E. 71 St. Za pojasnila kličite 361-0989, po 5. uri popoldne. (21)

Prijatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRAŽAVE OHIO ZA OSTALE St. Clair Ave. & 68th St. EN 1-4212 AID FOR AGED PRESCRIPTIONS

Frank Javh-Kern:

SPOMINI OB TRIDESETLETNICI PRIHODA V AMERIKO

Prva leta je bil za vodjo dr. Josip Lesar, znani bibliotekar, t. j. poznavatelj sv. pisma. Bil je sam gojenec Alojzijevega. Rojen je bil v Sušju pri Ribnici; umrl je leta 1931. v Ljubljani.

Dr. Josip Gruđen je bil pretežno četrtišolovec. Vrata njegove sobe so bila odprta v našo učilnico, kjer smo se pod njegovim nadzorstvom vsak večer učili danih šolskih nalog. Ze tačas je bil znan kot učenjak-zgodovinar, ki je pripravljala obširno Zgodovino slovenskega naroda, pozneje izdano po Mohorjevi družbi. Zdravja je bil bolj slabotnega in precej čemerne narave. Z dijakom je bil strog in je malo govoril. Pač je bil boljši zgodovinar kot vzgojevalec in ni poznal potreb mladih ljudi. Po odhodu Lesarja v slemenšče je leta 1902 postal Gruđen vodja zavoda. Kmalu je prišlo v skupini petošolcev do tajne revolucije, ko nas je šest ali sedem sklenilo zapustiti Alojzijevešče. To je bržkone napotilo mene, da sem leta 1903. odšel v Ameriko.

Drugi prefekt v zavodu je bil dr. Mihael Opeka, urednik Doma in sveta, pesnik in pisatelj, učitelj verouka na realki, sedanj stolni pridigar v Ljubljani. Poznala ga je vsa Ljubljana po visoki postavi in širokokrajnem klobuku. Dijakom je bil splošno priljubljen. Privatno nas je učil italijansko in nam v kapeli ob nedeljah govoril o verskih predmetih. Njegove pridige, ko nekatere pogovori z mladimi prijatelji, so bile vedno zanimive. Leta 1927. sem ga slišal v ljubljanski stolnici pridigovati in sem se prepračil, da je eden največjih slovenskih pridigarjev. V Clevelandu sva se po naključju sšla, ko je prišel semkaj leta 1906 v spremstvu škofa Jegliča.

Ker je bilo Alojzijevešče namenjeno vzgoji katoliške slovenske inteligence, predvsem duhovščine, je bil hišni red precej podooben samostanski disciplini. Skoro vsaka minuta je bila določena za posebno delo; prostega časa smo imeli komaj uro na dan, ko smo se sprehajali po obsežnem vrtu, kjer je bilo tudi kegljišče. Vstajali smo o polnočih; ob šestih smo šli k maši v domačo kapelo; ob sedmih smo zajtrkovali v skupni obednici prežgano juho s kruhom (ne spominjam se nikake kave!); petnajst minut časa smo imeli za pot v šolo. Opoldne smo prišli h kosilu in takoj nato zopet v šolo. Iz šole si moral takoj nazaj v zavod, sicer si dobil vrata zaklenjena in si se moral opravičiti. Za večerjo smo navadno jedli fižol poleg drugih jedi, od tod vzdevek "fržolajnarji", kakor sem že omenil. Po večerji in po kratkem oddihu je bil čas za učenje. Ob devetih smo bili že v postelji v skupni spalnici, ki je bila pod nadzorstvom prefekta.

Ob določenih dneh, ko smo bili prosti šole, smo šli na sprehod v vrsti po dva in dva. Zavili smo večkrat na Golovec ali na Rožnik ali na ljubljansko polje proti Savi ali na dolensko stran. Po navadi nas je spremljal dr. Opeka. Večkrat se mu je pridružil znani pisatelj in urednik slovenskih listov in knjižnih izdaj Franc S. Finžgar, sedanj župnik v Trnovem v Ljubljani. Po teh sprehodih v prosto naravo smo se čutili vsi poživljeni. Ljubljanski fantje in nagajivci so imeli z nami pač svojo posebno zabavo, kadar so izza oglov kričali na nas: "Fržov gre!" Nehote smo se jim morali smejati.

Z zavoda je bila velika zbirka slovenskih in tujejezičnih knjig in leposlovnih revij. Čital sem stare letnike Slovenije iz leta 1848., Zgodnjo Danico, Slovenski

Glasnik, Kres, Dunajski Zvon, Dom in svet in drugo. Dijaki smo izdajali znane Domače vaje, v katere so pisali že stari slovenski pisatelji, nekdanji alojzijevešniki. Stritar in Levstik sta bila med njimi. List je bil ročno pisan v enem izvodu, ki je prehajal med učenci iz roke v roko in bil pozneje vezan in spravljen med druge letnike. Med ustanoviteljci Domačih vaj je bil upokojeni ljubljanski škof Jeglič (1868).

Sam sem popisal mnogo polpapirja s članki in povestmi, v priobčitev pa nisem dal ničesar. Zdelo se mi je, da je bilo dovolj drugih, boljših pisateljev. Vendar so me imeli sošolci za učenega fanta in zmerom pričakovali kako epohalno literarno delo izpod mojih rok. Prešernova strelca o čudnem dihurju bi veljala tudi meni:

V Ljubljani je dihur, ki noč in dan žre knjige, od sebe pa ne da najmanjše fige.

Zanimal sem se za vsakovrstne jezike. Dr. Opeka, kakor omenjeno, je nekatere poučeval italijansko; francosko sem jemal kot neobligaten predmet pod učiteljem Nemečkom; češko, poljsko in rusko slovnico sem kupil pri Giontiniju. Ruščine sem se naučil po svoje pisati in brati. Čital sem Puškina in Tolstojeno Voskresenje (Vstajenje), tiskano na Angleškem. Radi te prepovedane knjige sem bil skoro izključen iz zavoda. A angleščini pa takrat ni bilo v Ljubljani ne duha ne sluha; menda ni bilo v vsem mestu šole, ki bi poučevala ta jezik. Avstrijska vlada se je pač bala, da bi z angleškimi knjigami prišli v deželo demokratični nazori Anglosaksov.

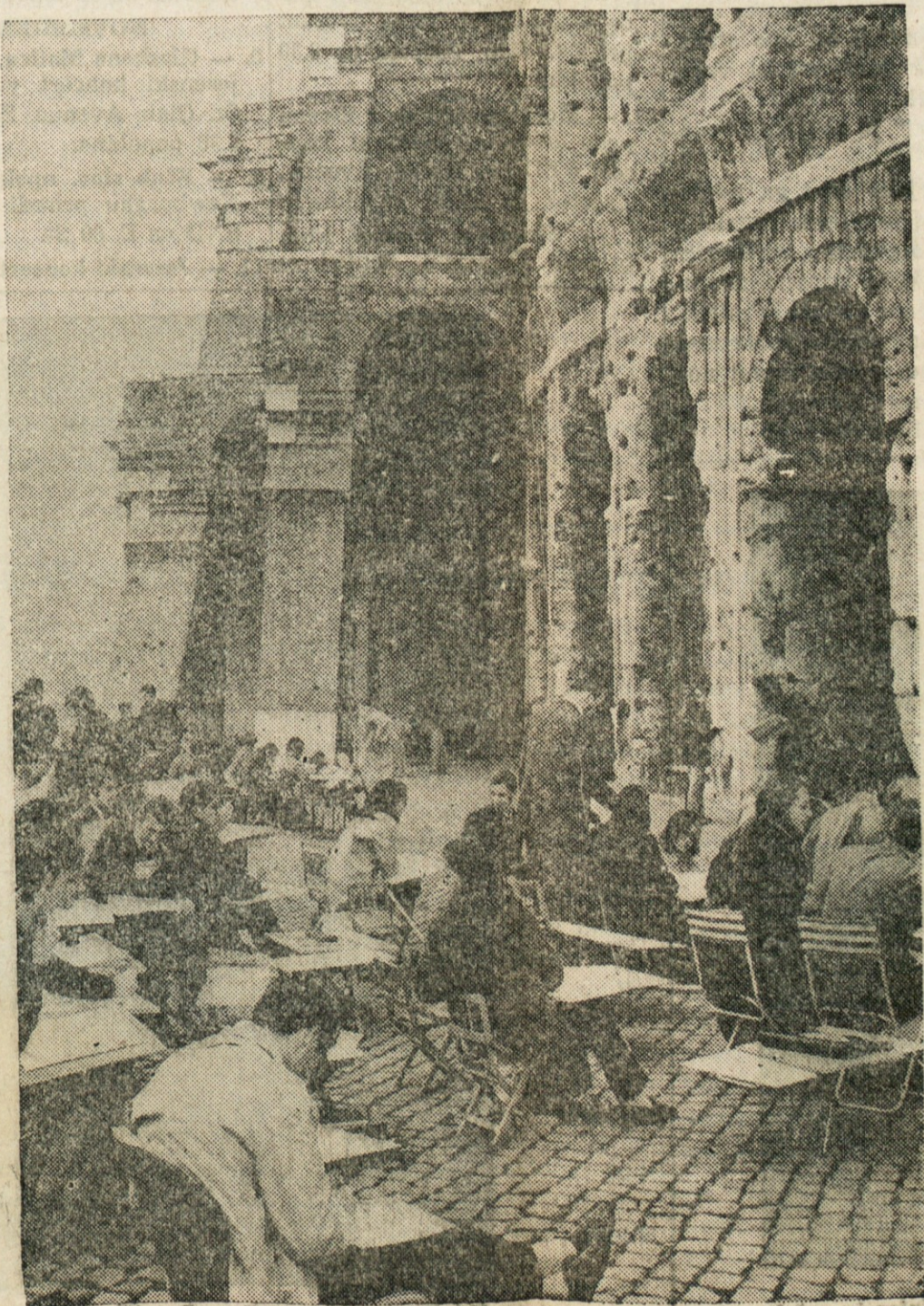
Čitali smo tudi Mahničev Rimski katolik, v katerem je napadal pesnika Simona Gregorčiča, vendar je bila že tačas večina dijakov na Gregorčičevi strani. Opeka je bil v stalni pismeni zvezi s pesnikom in nam je nekoč z velikim spoštovanjem pokazal rokopis nove Gregorčičeve pesmi. Med katoliškim dijaštvom se je že pričela oglašati moderna struja.

Parkat nas je prišel obiskat pisatelj Ksaver Meško v svoji značilni surki (suknjiču). Mlajši dijaki smo videli v njem, kakor v vsakem pesniku in pisatelju, narodnega heroja. Naši prefekti so nazdravljali celo Antonu Aškercu, ki smo ga včasih srečali na naših pohodih proti Črnučam, kamor je rad zahajal. Aškerc je bil tedaj znan med nami kot hud liberalac in svobodomislec.

V počitnicah sem naredil to, kar delajo naši dečki v Ameriki: pobegnil sem z doma, ker mi smukanje hrastovega in bukovnega listja za krmljenje domače krave kot gimnazijcu ni posebno dišalo. Opravičil sem se bratu in materi ter odkorakal v Poljane, v kraljestvo Tavčarjevih povesti. Imel sem tam sorodnike, ki so se pisali Tavčar in bili v daljnem sorodstvu s Tavčarjevimi. Moja stara mati je bila rojena v vasi Brinje, soseda Malinski vrh, blizu Blegaša. Šel sem pogledat njeno rojstno vas, čeprav je bila žena že nad dvajset let v grobu, in sem nadaljeval pot na vrh Blegaša, ki dela zdaj mejo med Jugoslavijo in Italijo. Bil je krasen sprehod.

Drugo leto (1902) sem prebil tri tedne na Mlinu pri Bledu in opazoval letoviščarje in goste, ki so prihajali na počitnice v ta najlepši kraj slovenske zemlje. (Dalje prihodnjic)

• Povejte oglaševalcem, da ste videli njihov oglaš v Ameriški Domovini!

PO STARIH VZORIH — Skupina študentov arhitekture si skuša prisvojiti na Palatinskem griču v starem Rimu zamisli in slog starih mojstrov.

Sir Arthur Conan Doyle:

IZGUBLJENI SVET

(THE LOST WORLD)

"To pa je res čudno," je rekel hreščeci glas profesorja Summerleja.

Ozrl sem se in videl, da ogleduje profesor z velikim zanimanjem deblo, katerega sem se oprijel. Gladka skorja in drobno, rebrasto listje se mi je takoj zdelo znano. "Oho," sem zaklical, "saj je to bukev!"

"Nedvomno," je rekel Summerlee. "Rojak v daljni tujini."

"Pa ne samo rojak, dragi moj sir," je rekel Challenger, "temveč tudi, da se naprej poslužim vašega slikovitega jezika, nad vse dragocen zaveznik. Deblo te bukve bo naša rešitev."

"Pri svetem Jurju!" je zavpil lord John. "Most!"

"Tako je, prijatelji, most! Nisem včeraj zamen sedel celo uro pozno ponoči pa razmišljal o našem položaju. Kakor se spominjam, imel sem že nekoč priliko opozoriti našega mladega prijatelja, da se počuti G. E. C. vedno najboljši, če je priprt s hrptom ob zid. Priznati morate, da smo bili nocoj vsi s hrptom priprti ob zid. Toda, če se združijo duhovitost z močno voljo, se vedno najde izhod. Morali bomo samo premostiti prepad. Tukaj imate most!"

To je bila res sijajna misel. Drevo je bilo najmanj šestdeset čevljev visoko in bi se prav lahko poleglo čez prepad, če bi se le pravilno zvrnilo. — Challenger si je privezal na hrbet sekiro, ko je naskočil skalo. Izročil jo je zdaj meni. "Naš mladi prijatelj bo to reč najboljšo opravil," je rekel. "Mislim, da je najbolj pripraven za to nalogo. Prosim pa vas seveda, da nikar ne delate po svoje, temveč sledite natančno mojim navodilom!"

Pod njegovim vodstvom sem tako zasekal na obeh straneh deblo, da bi lahko padlo v zaželeno smer. Drevo je bilo itak

od narave dokaj nagnjeno proti planoti, in naloga ni bila torej pretežka. Slednjič sem šel z vso močjo na deblo, pri katerem me je včasih zamenjal lord John. — Pičlo uro pozneje je drevo glasno zahreščalo, se zazibalo in padlo počez, tako da so se zarile njegove veje v grmovje na oni strani. Odsekano deblo je zdrknilo skoro do kraja ploskve, kjer smo stali, in ta strašni trenutek se nam je zdela, da bo zletelo navzdol. Toda deblo se je vendar samo ustavilo nekoliko palcev daleč od roba in most v nepoznani svet je bil gotov.

Vsi smo stisnili profesorju Challengerju roko, ne da bi spregovorili kako besedo, profesor pa se je odkril in s slanimom v roki se nam po vrsti globoko priklonil.

"Zahtevam zase čast," je rekel, "da prvi vstopim v nepoznano deželo — nedvomno bo ta prizor primeren za poznejšo zgodovinsko sliko."

Stopil je k mostu, a lord John ga je zagrabil za suknjo.

"Dragi prijatelj," je rekel, "tega pa res ne morem dovoliti."

"Ne morete dovoliti, sir!" je zaklical Challenger z dvignjeno glavo in štrlečo brado.

"Če bi šlo za kako znanstveno vprašanje, saj veste, da bi jaz vas ubogal, ker ste vi učenjak in je to vaša stroka. Vi pa tudi morate ubogati mene, če spada reč v moje področje."

"Vše področje, sir?"

"Vsi imamo svoj poklic, vojna pa je moja stvar. Naskočiti hočemo, kakor jaz razumem, novo deželo, ki je morebiti nabito polna raznih sovražnikov. Po mojem že ne bi bilo prav, kar na slepo odriniti tja samo zato, ker imamo premalo potrpežljivosti in razsodnosti."

Ta ugovor je bil pretehten, da bi ga prezrl. Challenger je vrgel glavo nazaj in skomignil z mogočnimi rameni:

"Že prav, sir; kaj pa predlagate?"

"Predvsem ne vem, ali ne preži v onem grmovju cela tolpa ljudozrcev na zajtrk," je rekel lord Roxton in pogledal onstran mosta. "Boljše je, da ste previdni, preden se spustite na led. Upajmo, da ni tam za nas nobene nevarnosti, a istočasno postopajmo tako, kot da bi vedeli za njo. Malone in jaz se spustiva dol, da prine-

FEBRUAR

4. — Klub slovenskih upokojencev na Holmes Ave. priredi večerjo in ples v Slov. domu na Holmes Ave.

11. — Klub slov. upokojencev v Euclidu pripravi zabavno prireditev v SDD na Recher Avenue.

17. — Katoliški veterani Post. 1655 prirede v farni dvorani pri Sv. Vidu svoj 19. letni ples.

semo naše štiri puške in pokličemo Gomeza z njegovim tovarišem. Potem gre lahko eden izmed nas na ono stran, ostali pa ga bomo ščitili s puškami, dokler ne ugotovi, da brez nevarnosti lahko vsi odrinemo tja."

Challenger se je usedel na panj in krulil od same nestrpnosti; toda Summerlee in jaz sva bila mnenja, da mora biti lord John naš vodja v vseh sličnih praktičnih vprašanjih. Plezanje zdaj ni delalo nobenih težkoč, ker sva si pomagala pri spuščanju z vrvi, ki je bila napeta čez najtežji del stene. Uro pozneje smo že privlekli navzgor naše puške in lovsko dvocevko. Mešanica sta se tudi povzpela z nami vred; po naročilu lorda Johna sta prinesla vrečo živila za slučaj, da bi potrebovali več časa za prvo raziskovanje. Vsi smo tudi imeli naboje.

"Zdaj pa, profesor Challenger, če že res hočete biti na vsak način prvi..." je rekel lord John, ko smo končali vse priprave.

"Sem vam jako hvaležen za vaše ljubeznivo dovoljenje," je rekel razkačeni profesor (nikoli nisem videl človeka, ki bi bil tako nestrpen v vsem, kar se je nanašalo na njegovo prednost). "Če ste že tako prijazni, da mi to dovolite, seveda se moram poslužiti priložnosti, da nastopim kot prvi."

Challenger je zajahal deblo tako, da so mu bingljale noge nad brezno, si obesil na hrbet sekiro in se pričel oprijemati z rokami drevesa, dokler ni prijadral na ono stran. Tam se je vzravnal in vrgel roke v zrak.

"Vendar!" je zaklical, "vendar!"

Vznemirjeno sem ga pogledal, ker mi je slikala domišljija katerokoli, zadaj, v zelenem grmovju skrito grozno nevarnost. Toda vse je ostalo mirno, samo čudna, pestro pobarvana ptica mu je zletela izpod nog in izginila med drevjem.

(Dalje prihodnjič)

KOLENDAR društvenih prireditev

FEBRUAR						
		1	2	3		
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29		

FEBRUAR

4. — Klub slovenskih upokojencev na Holmes Ave. priredi večerjo in ples v Slov. domu na Holmes Ave.

11. — Klub slov. upokojencev v Euclidu pripravi zabavno prireditev v SDD na Recher Avenue.

17. — Katoliški veterani Post. 1655 prirede v farni dvorani pri Sv. Vidu svoj 19. letni ples.

17. — Društvo SPB Cleveland — priredi predpustno veselico v Baragovem domu.

24. — Gospodinski klub na Jutrotem priredi predpustno veselico in maskaradni ples z okusno svinjsko pečenko v Slovenskem delavskem domu na 10814 Prince Ave. Od 5. popoldne do 10. zvečer.

24. — Dramatsko društvo Liliya priredi "Nagradno maskerado" v Slov. domu na Holmes Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci".

25. — Pevski zbor JADRAN Zimski festival v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Začetek ob 3.30 popoldne. Pevski nastop, večerja, ples.

MAREC

3. — Slovenska šola pri Sv. Vidu pripravi obed s pečeni piškami in govejo pečenko v šolski dvorani. Serviranje od 11.30 dopoldne do 2.30 popoldne.

9. — Klub upokojencev na Waterloo Rd. ima večerjo in zabavo za petletnico ob 5. uri pop.

10. — Marijin dvor št. 1640 Kat. borštarnjev priredi v šolski dvorani pri Mariji Vnebovzeti ob treh popoldne "card party".

10. — Dramatsko društvo LILIJA vprizori dramo "Grče" ob 3.30 popoldne v Slov. domu na Holmes Avenue.

17. — Letni zajtrk Društva Najsv. Imena v farni dvorani sv. Vida od 8. zj. do 2. pop.

17. — Federacija slov. narodnih domov priredi banket v čast "Moža leta" v SDD na Recher Avenue.

31. — Slovenski oder poda "V času obiskanja" v farni dvorani pri Sv. Vidu. Začetek ob 3. popoldne.

31. — Glasbena Matica poda v SND na St. Clair Avenue svoj pomladanski koncert. Začetek ob 3.30 popoldne.

APRIL

20. — Društvo slov. protikomunističnih borcev Tabor priredi Spomladansko družabno prireditev v Slov. domu na Holmes Avenue. Začetek ob osmih.

21. — Mladi harmonikarji podajo koncert v farni dvorani pri Sv. Vidu. Začetek ob 3.30 popoldne.

21. — Moški pevski zbor Slovan poda svoj pomladanski koncert v SDD na Recher Avenue. Začetek ob štirih popoldne.

27. — Slovenski športni klub priredi Kegljaški banket v

Baragovem domu.

MAJ

4. — Belokranjski klub priredi plesno veselico v avditoriju SND na St. Clair Avenue. Igra sekstet PASTIRČKI iz Toronta v Kanadi.

5. — Pevski zbor TRIGLAV poda svoj letni koncert v Slov. narodnem domu na St. Clair Avenue.

11. — Ples slovenske folklorne skupine KRES. Igrajo Veseli Slovenci.

12. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi materinsko proslavo v šolski dvorani pri Sv. Vidu.

26. — Podružnica št. 15 SZZ proslavi 40-letnico svojega obstoja s slavnostnim banketom.

JUNIJ

1. — Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ priredi za 40-letnico ples v Slov. nar. domu na St. Clair Avenue. Igra Yankovičev orkester. Začetek ob 8. zvečer.

2. — Društvo SPB Cleveland pripravi proslavo Slov. Spominskega dne z mašo za padle žrtve komunistične revolucije in žrtve druge svetovne vojne pri Lurški Mariji na Providence Heights, Chardon Rd.

8. in 9. — DSPB Tabor v Clevelandu priredi letno spominsko proslavo vetrinjske tragedije s sv. mašo na Slovenski pristavi.

15. — Slovenski akademiki v Ameriki (SAVA) imajo svojo Plesno prireditev v farni dvorani pri Sv. Vidu.

16. — Otvoritev Slovenske pristave za l. 1968: piknik in ples.

30. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

JULIJ

21. — Slov. športni klub priredi piknik na Slov. pristavi. Športni spored, ples in zabava.

28. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski pristavi.

AVGUST

11. — Društvo Najsv. Imena fare sv. Vida priredi piknik na Slov. pristavi.

SEPTEMBER

8. — DSPB TABOR priredi spominsko proslavo 25-letnice tragedije Turjaka in Grčarica na Slovenski pristavi.

OKTOBER

27. — Podružnica št. 25 SZZ praznuje 40-letnico svojega obstoja s slavnostnim kosilom v farni dvorani pri Sv. Vidu. Začetek ob 1. popoldne.

NOVEMBER

3. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 3.30 popoldne.

9. — Klub slov. upokojencev v Newburghu priredi banket v SND na E. 80 St.

17. — Jesenski koncert pevskega

zboru Jadran v SDD na Waterloo Rd.

24. — Dramatsko društvo Naša zvezda poda v SDD na Recher Avenue igro.

DECEMBER

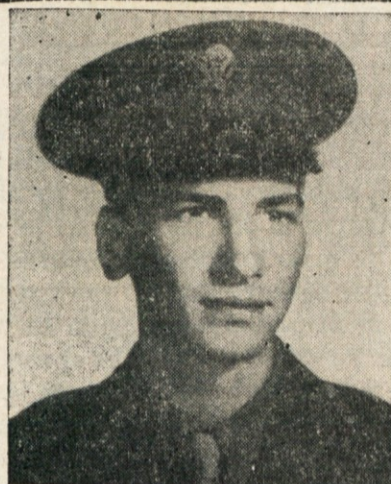
1. — Moški pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v SDD na Recher Ave. Začetek ob štirih popoldne.

M. A. TRAVEL SERVICE - MIRKO ANTLOGA

6516 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio 44103 HE 1-3500

Potovanja posameznikov z ladjo in letalom
Grupna potovanja z letali — Ljubljana, Celovec
Najemanje avtov — Ameriški, evropski modeli
Romanja — Lurd, Fatima
Izleti po Ameriki (Alaska, Havaji)

Urad odprt od 9:00 AM do 6:00 PM vsak dan razen srede.
Iz okolice Euclid in Collinwood se lahko zgledajo po 8:00 zvečer v pisarni na domu.

V BLAG SPOMIN
OB STIRIINDVAJSETI OBLETNICI ODKAR JE UMRL
NAŠ LJUBLJENI SIN IN BRAT

Robert J. Starc

ki je dal svoje mlado življenje 29. jan. 1944 za zmago Ameriko na italijanskem bojišču.

V miru božjem zdaj počivaj, Mi v srcih nosimo ljubeče
dragi, nepozabni nam, spomin na čase skupne sreče,
v nebesih rajsko srečo uživaj, žalujemo in molimo
do svidenja na vekomaj, dokler se spet ne snidemo.

Zalujoči:

JOSEPH in MARY STARC — starši

JOSEPH — brat

Cleveland, O. 29. januarja 1968.

ŽENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN CRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0628

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

TAVERN BY OWNER
Same location 25 years. For quick sale. \$5,000. \$3,000 down. Balance monthly. Other interest. 1637 W. North Ave. EV 4-9325 (20)

FEMALE HELP

PERMANENT — TEMPORARY
Receptionist — Typist. No shorthand or dictaphone necessary. Immediate opening. Lovely office. Salary open. Please call FR 2-4393. No Fee.
BUSINESS & PROFESSIONAL
OFFICE SERVICES
10 S. La Salle, Suite 1148 (20)

HOUSEHOLD HELP

CHILD CARE

Live in. 3 children. Own room, bath \$30 week. 261-0818 (20)

INFANT NURSE

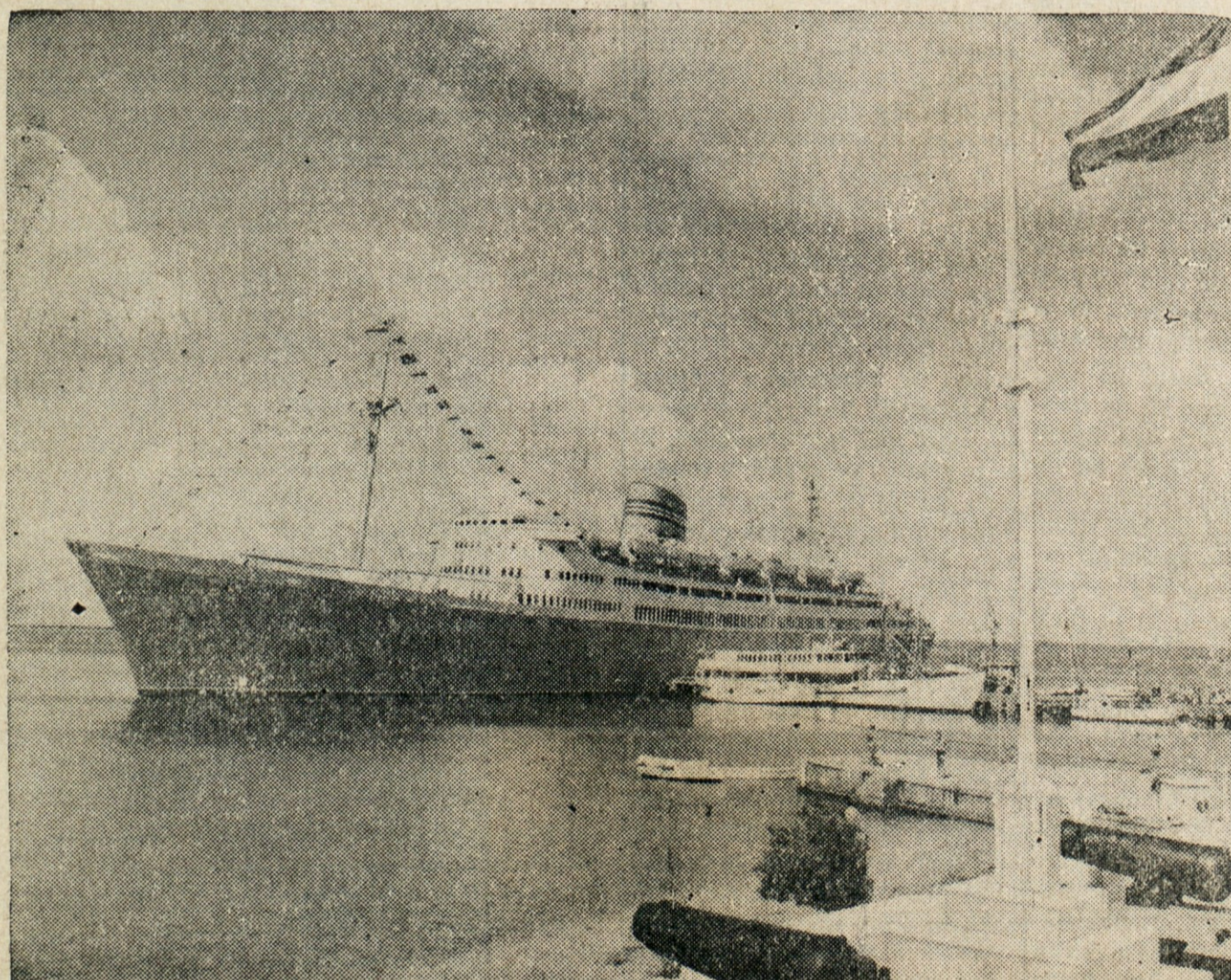
Permanent. 1 child. Experienced. Recent references. For young couple. Near North. 943-0555 (21)

REAL ESTATE FOR SALE

6 ROOM GEORGIAN
2 story added addition. Carpeted throughout. 3 bdrms. on 1st, 1 up. Cabinet kit, blt-in oven & range. Fenced yard. After 4 p.m. 374-1436. (21)

TATICA — Veverica se je spustila na tičnico in začela zabati to, kar je namenjeno pticam ne pa njej.

NA TOPLEM JUGU — Potniška ladja M. S. Bergensfjord se je na svojem križarjenju po Karibskem morju ustavila v Bonairu, holandskem otoku v Malih Antilih.